



Megjelenik minden két hétben.

Szerkesztőség: Belkőzp-u. 4.

ÉLCLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona.

Kiadóhivatal: Belkőzp-u. 4.

Háborús világ.

Háborút vív görög s török
 Kréta miatt ott lenn, —
 Idefenn is háború foly
 A nemes Bmkében.

Blokirozzák a Pireuszt
 Ott a nagybatalmak, —
 Östromzárral itt a titkár
 Szorítják a falnak.

Ott a görög hirdeti, hogy
 A békéért sárad, —
 Itt a titkár selhánytorgat
 Erdemét vagy százat.

Török jajgat ott, hogy nem kell
 Görög béke néki, —
 Bmke meg a titkár görög
 Ajándékot séli.

Kétfelől szenved ott Kréta,
 Itt meg a kultúra, —
 Am szükség van itt is ott is
 A hős háborúra.

Megváltoztatott nóta.

(A hivatalos lap legújabb rendelkezései szerint.)

»Zavaros a (grót) Tisza vize.«

Czélzás.

Paraszt fiú: Tisztelteti az ispán úr a fölisz-
 telendő urat és küldi ezt a pár nyulat.

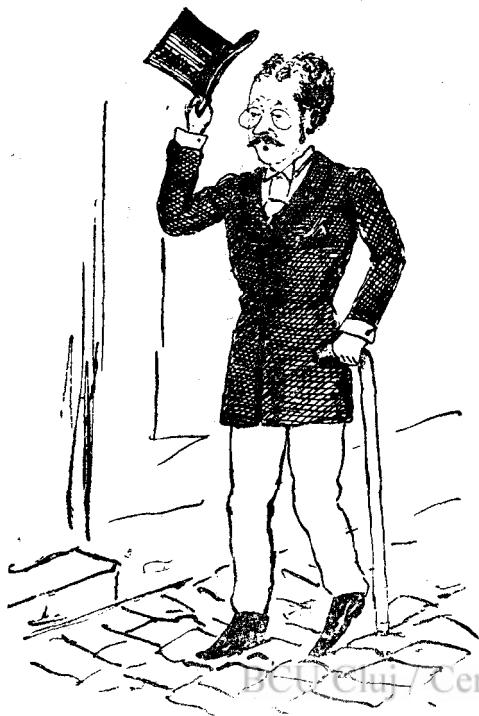
Plébános: Mondd meg az ispán úrnak, hogy
 köszönöm. Isten áldjon meg.

Paraszt fiú: (nem mozdul a helyéből).

Plébános: Mit vársz még fiam?

Paraszt fiú: Mit mondjak az ispán úrnak,
 ha azt kérdi, hogy — *mennyi borralalót
 kaptam?*

Salamoni bölcseségek.



— Az *EMKE* multkori gyűlése *rendes* választmányi ülés volt.

Valyon milyenek lehetnek az Emke *rendetlen* választmányi ülései? (**Ez Már Közmivvelődés Ellenese!**)

— Hogyan tetszett önnek *Salvini*? — Kérde tőlem valaki.

— Nagyon meg voltam vele elégedve, — feleltem. — Különbén már azért is örültem *Salvini* ittlétének, mert alkalmam nyílt olasz tudományom fitogtatására.

— Hát beszélt vele olaszul?

— Vele *nera*, de az ő távollétében mindenki-vel, a ki ezt a nyelvet nem érti.

(Io parlo la lingua italiana si pure, com e pure mia aqua ducte!)

— Tanácsos úr, — mondja nekem egy rossz-akaróm — a *vize* megint nagyon zavaros.

— Hja, nagy a *nyomása*.

— Ugyan ne *aufschneidoljon!* — volt erre a goromba válasz.

(On me connaît!)

— Honnan van az, *Szalámion* úr, — kérdik tőlem, — hogy az *orvosbál* mindig a leglátogatottabb elitbál?

— A dolog egyszerű, feleltem. — A többi bálókba csak az egészségesek mehetnek, az orvosbálba ellenben a betegek is kénytelenek eljönni, orvosi rendeletre. És pedig: a ki megbűlt, azt ide küldik *izzadni*; a kinek idegbaja van, azt ide küldik *szórakozni*; a ki elhízásban szenved, annak *testmozgásul* ajánlják az orvosbált; végül a kinek rheumája van, azt itt alaposan *megmasszírozzák*. Szóval ez már nem is *orvosbál*, hanem *orvosság*.

(Vraiment, ez a bál minden betegség ellen jó; s mégis *hányan kaptak ott -- chronikus szív-bajt*).

— Ugyan miért lobbantotta *Szentgyörgyi* Pistának a szemére, hogy ön tartotta a művészi *Keresztvíz* alá? — kérdik tőlem a *Szentgyörgyi*-banketten tartott tóosztom után.

— Hát csak hangsúlyozni akartam, hogy már ezelőtt 25 esztendővel szereztem meg a kvalifikációt a *vizvezetéshez*, — feleltem.

— Bizony mai napig *kereszt* az ön *vize* *Kolozsvár* városán, — volt erre a goromba válasz. (Megvallom, hogy ez a *keresztvíz*, gyenge *keresztvíccz* volt)



Báli áffér.

Kont Salamon: Uram, ön háromszor egymásután a lábomra lépett.

Ur: Rendelkezésre állok.

Kont Salamon: Mit rendelkezés?! Csak azt akartam mondani, hogy ön háromszor lépett a lábomra s a cipőmön semmi nyoma sem látszik a lépteinek. *Ez csak az általam képviselt kitűnő Glänzlöder-féle fénymázzal érhető el.*

Autentikus hírek.

< **Géza Albach** — **lordmajor**. A szélvészzerű emelkedések korát éljük, ennek dacára mindenkit meg fog lepni, hogy Kolozsvár polgármesteréből hirtelen *lordmajor* lett. A hivatalos kinevezésről még nincs tudomásunk, csak az jutott fülünkbe, hogy egy Londonba küldött angol nyelvű hivatalos levelet polgármesterünk így írt alá:

Géza Albach
lordmajor.

Miután tudtunkkal »polgármester« angolul »burgomaster«-nek felel meg, a »lordmajor« szó pedig egyik legfontosabb angol méltóság megjelölésére szolgál, helyesnek kell tartanunk azt a feltevésünket, hogy *Albach* Géza a *lordmajori* méltóságra emeltetett. Hihető, hogy ezen az úton a többi városi tisztviselők is megfelelő rangemelésben fognak részesülni s akkor büszkén fogja magát városunk egyik rózsaszínű díszje is ekkép aláírhatni:

Tóni Szalámion,
Lord — minor.

Σ **Az Emke új jövedelemforrása.** Az utolsó Emke-gyűlés szép sikere arra bírta az egyesület buzgó vezetőit, hogy a titkár úr ismert indítványát, mely szerint a tagok csak tagsági igazolvánnyal léphessenek a gyűlésterembe, akként egészítsék ki, hogy egyúttal *belépti díjakat* is szedjenek azoktól, a kik a gyűléseket végignézni kívánják. Tekintettel arra, hogy az Emke-gyűlések érdekes és izgató látványokkal, drámai jelenetekkel és hatásos intermezzókkal képesek a nézőközönséget szórakoztatni, kilátás van rá, hogy a gyűlések nagy publikumot fognak vonzani, úgy hogy a belépti díjakból szép jövedelme lesz a kultur-egyesületnek. Terv szerint ezután tárgysorozat helyett *színlapot* fognak a gyűlések előtt kibocsátani, mely az előadásban résztvevők neveit fogja tartalmazni.

□ **Kaszinóbál.** A farsang egyik legérdekesebb mulatsága kétségkívül a *kaszinóbál* lesz, mely a legeredőbb újításokkal fogja meglepni a résztvevőket. A bál ugyanis teljesen *titkos jellegű* lesz. A megjelenés pántofliban és szájkosárral van előírva, hogy az estély

néma csendje a legcsekélyebb nesz által se zavartathassák meg. A zenekar hangtalan hegedűkön fog játszani; minden kaszinói tagot pedig, a ki távol marad, valamint a megjelentek közül azokat, a kik legkevésbébbet tánczólnak, elismerő oklevéllel tüntetik ki. Aki a szupésárdás alatt kurjongatni mer, kényszerzubbonyba helyeztetik és a kaszinói nagy átokkal sújtatik.

× **Uj színházi rend.** A színházban legközelebb érdekes újítás fog életbelépni. Utóbbi időben ugyanis a különböző rendkívüli előadások alkalmával a nézőtér igen szűknek bizonyult, úgyannyira, hogy *Megyeri* igazgató, aki a művészetnek minél szélesebb körben való terjesztése céljából semmi áldozattól sem riad vissza, már arra is rászánta magát, hogy a zenekar állandó kiküszöbölésével 30–40 firtal több bevételre tegyen szert naponta. A direktor áldozatkészsége azonban még itt sem állott meg, hanem a művészet érdekében újabb önfeláldozó tette határozta el magát. A tervezett újítás abban áll, hogy a legközelebbi ünnepélyes alkalomkor nemcsak a nézőteret, meg az orkesztert fogják kiadni, hanem — *kiadják a színpadot is*. A színészek azután a közönség sorai között fognak működni, a mint az már egyes jelene- teket illetőleg a »Peleskei nótárius«-ban és »Kean Edmund«-ban is előfordult. Eredetileg tervbe volt véve a sűgőlyuknak is bérbeadása, de ez *Szentgyörgyi* István és *Polgár* Károly erélyes tiltakozása folytán elmarad.

† **A város báljának elhalasztása.** A város báljának a jövő hóra történt elhalasztása sokkal mélyebben fekvő okból történt, mint azt a mérvadó körök elárulni hajlandók. Hosszú utánjárás útján sikerült megtudnunk a következőket: A város bálját tudvalevőleg azért tervezik álarczosbálnak, hogy ezzel a kolozsvári *betörőknek* kedveskedjenek, a kiknek így mód nyújtatik a bálon való megjelenésre. Ez az előzékenység betörői körökben igen kedvező hatást gyakorolt és betörő polgártársaink, kiknek már hagyományos szokása, hogy mindenütt *inkognitó* szeretnek megjelenni, nagy számmal készültek a tiszteletükre álarczossá rendezett bálon résztvenni. Időközben azonban nagyon megváltozott a helybeli betörők mérvadóinak hangu-

lata a bál iránt, a minek oka az a tapintatlanság volt, hogy a városi bál rendező-bizottságába *egyetlen betörőt sem választottak be.* Az e miatt beállott feszültség tette szükségessé a bál elhalasztását. Kilátás van azonban rá, hogy a *városi hatóságok és a betörők között a megzavart jó egyetértés újra helyre fog állani* s akkor a bál fényes sikere biztosítva lesz.



Húshagyókedd.

I. gavallér: Az idei húshagyókedd nekem nagyon későre esik.

II. gavallér: Talán már megelégedted a bálozással?

I. gavallér: Azt nem, hanem az idei farsang olyan élénk volt, hogy én már ez előtt két héttel a menüből — **elhagytam a húst.**



OSZORAIÁDÁK.



— A krétai események az egész világot izgalomban tartják.

Én azt hiszem, hogy ott — valami hiba van a kréta körül.

— Ozorai úr, — mondják nekem. — Ha kiüt a háború, önt is besorozzák.

— Akkor már inkább — besörözök, — mondám s úgy cselekvém.

— Az Emke-gyűlésnek érdekes következményei voltak.

Bartha Miklós és Sándor József tulajdonképpen pisztolypárbajt vívtak.

Egyik golyó sem talált, de Sándor Józsi mégis — meg van löve.

— *Megnéztem Salvinit egyik fellépő alkalmával. Az ólasz előadást a következő találó megjegyzéssel kritizáltam meg:*

— *A nagy művész és társulata úgy viszonylanak egymáshoz, mint a kolozsvári nemzeti színház multja és jelene.*

— *A város bálja álarczos bál lesz. Valjon jelmezes vagy — jel-meztelen?*

— *Panaszkodnak előttem, hogy a vízvezeték víze újra nagyon zavaros.*

— *Hja, — jegyeztem meg erre — Szalámion úr is azok közé tartozik, kik — vizet prédikálnak s moslékot mérnek.*

— *A Szentgyörgyi-banketten Szalámion úr tétosztotta a jubiléumot, azzal gyanúsítván Pista bácsit, hogy ő (már mint a rózsaszínű tanácsos ur) tartotta keresztvíz alá.*

— *Hogy tetszett ez a tósz? — kérdi tőlem egyik szomszédom.*

— *Biz' ez nagyon — keresztvízenyős volt, — feleltem.*



Az ügyes titkolódzók.

Általában azt hiszik, hogy a szabadkőművesek ügyes titkolódzók. Már pedig nem azok! Minden esemény zsákjából kiüti magát az ő fejük szege. A most lefolyt esküdtszéki tárgyaláson is az elmarasztaló verdiktet 7 szóval 5 ellenében hozták a legtöbb kérdőpontot illetőleg. S ezer csoda! éppen 7 szabadkőműves volt az esküdtek között. (A fáma azt beszéli, hogy Szentmariay basa is szabadkőműves.)*



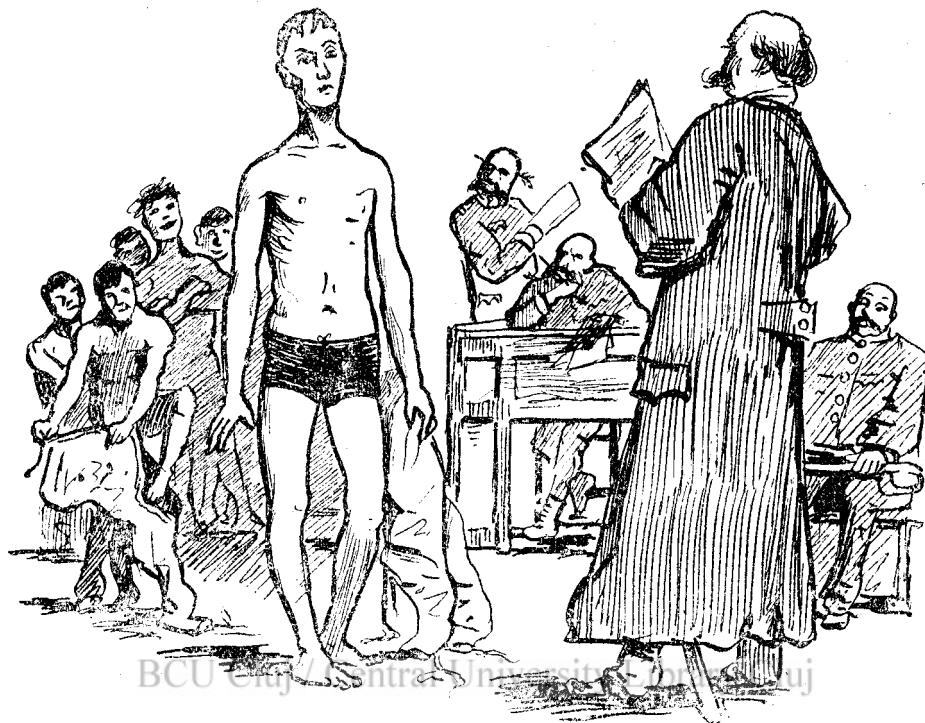
Egy bálozó apa morfondirozása.

„Mégis furesa ez az élet. A bálban a leány nyom talpa alá húzzák, otthon meg nekem a fejem alól húzzák — ki a párnát“



* Kérjük ezt titokban tartani.

Sorozásnál.



Sorozó orvos: Hogy hívják?

Sorozott: Cz é r n a Flórián.

Orvos: Foglalkozása?

Sorozott: Szabó.

Orvos: Tauglich — a léghajózási regementhez.



Kakas a földszinten.

— Mit szól ezekhez az olasz előadásokhoz?
— kérdem Durchgetriebent *Salvini* vendéggjátéka alkalmával.

— Ezek az *olasz* előadások mutatják, hogy mi milyen *csehül* állunk. — volt válasza.

Csipje meg a kakas!

— *Salvini* első fellépténél, a mikor *Hamlet*, a dán királyfi került előadásra, panaszkodtam *Durchgetriebennek*, hogy nem értek az egészségtől semmit.

— Kissé érthetetlen is, mikor egy *dán* históriát, melyet *angolul* írtak meg, *magyar* közönségnek *olaszul* adnak elő.

Cs. m. a k.!

*

— A „*Bellevillei szűz*“ előadásának végén felsóhajt *Durchgetriebent*:

— Hiába, ez a *szűz* is csak a *Félszüzek*hez számítható.

Hogy-hogy? — kérdem.

— Hát nem látja, hogy ez is — *elbukott*?
— volt válasza.

Cs. m. a k.!

— *Salvini* minden fellépténél egy fokkal kevésbé tetszett nekem. *Petrucchio* szerepében még nagyszerű volt, *Sylock* már kevésbé tetszett, *Rómeón* pedig még több kifogásolni valót találtam. Ezen az előadáson aztán így fejeztem ki a véleményemet:

— *Salvini* tehetséges kezdő, egy pár év múlva lesz is valami belőle, hanem azért — *Janovics sem kutya*.

Cs. m. a k.!

*

— A *Salvini*-előadások után a következő kritikában méltattam a kitűnő *Sekszpir*-interpretátort:

— *Salvini* határozottan egyike a legnagyobb művészeknek. Gyönyörű hangja, páratlan arczjátéka, kitűnő mimeló tehetsége és játékának geniális átgondoltsága mind azzá teszik. Csak hogy, — fejeztem be kritikámat szellemesen, — ő nem *Sekszpir-magyarázó*, hanem inkább — *Sekszpir-félre-magyarázó*.

— Ugyan ne beszéljen vadakat, — jegyezte meg erre *Durchgetrieben*, — Hogy lehet egy *olasztól* azt kívánni, hogy — *magyarázzon*?

Cs. m. a k.!

*

— A múlt hetek műélvezetei igazán kárpótolhattak a színi szezon rettenetes sivárságáért. *Salvini* után *Thomson* isteni hegedűjátékában gyönyörködhattunk.

— Csak ezek a felemelt helyárok ne apasztanak annyira a zálogház-képes holmimat, — sóhajtott fel *Durchgetrieben* a *Thomson*-hangversenyen.

— Mit, maga sajnálja a pénz ezért a páratlan műélvezetért? — dorgáltam őt.

— Könnyű magának henczegni a *felemelt ingyenhelyén*, — vágott ő vissza; aztán hozzátette:

— Különben igaza van. *Thomson* hegedűjátékáért még ez a pénz is kevés; hanem a zongorakiséretért már az *ön antreja is elég*.

Cs. m. a k.!

*

— *Szentgyörgyi* István jubileumi előadásán könnyekig meg voltam hatva. Ilyen szép ünnepélyt rég nem láttam. A lelkesedéstől és meghatottságtól majd ledőltem állóhelyi ülésről.

— Mégis érdemes 25 esztendeig kinlódni, — mondom *Durchgetriebenek*, — hogy aztán ilyen lélekemelő ünnepléssel méltassák az ember érdemeit.

— Persze, persze, — feleli ő. — Az ünnep méltó az ünnepelthez. Különösen az intendáns úr ékes dikciója fejezte ki szépen a jubiláns érdemeit.

— Hogy-hogy? Hiszen az intendáns úr alig makogott két szót?

— Éppen ezzel a különbséggel, mely *Szentgyörgyi* szívhez szóló beszéde és az intendáns úr makogása között volt, emelkedett ki élesen az ellentét a 25 évi érdemduz munkásság és *egy esztendei* lavirozás között.

Cs. m. a k.!

Emke-gyermekbál.

Az Emke gyermekbált rendez a kultura terjesztésére.

Furcsa!

Hát már nemcsak a választmányi gyűléseken szoktak — gyerekeskedni?!

Álarczos bálban.

Álarcz nélküli úr (egy maszkhöz): Ismerlek, szép álarczos.

Maszk: Én is téged, te — *ál-arczátlan*.

Monolog.

Pálffy szerkesztő: (Miután *Szentmarjaj* elleni sajtóperében elítélték): Hiába: **a ki birja*, (*Szentmarja*(y)).

Kaszinóbál.

Lapunk megjelenése után 5 percczel vettük a következő tudósítást a *kaszinóbálról*, mely miután a két jelenvolt úrtól ered, hivatva van némi világhírességet deríteni a sötét rejtélyességbe burkolódzott tilkos estélyre.

A tudósítás így hangzik:

Mi alulírottak a kaszinói tagoknak immár 3 hónap óta tartó álmát felhasználva, saját szórakozásunkra, valamint azon célból, hogy a bálrendezésben némi jártasságot sajátítottunk el, tegnap estélyt rendeztünk a Nemzeti Kaszinó helyiségeiben.

Kettőnkön kívül jelen volt számos hölgy, kik minket körülülve, egy egész éjszakán át gyönyörködhetek elragadó, bozontos frizuránkban, frissen vasalt frakkjainkban és ellenállhatatlan megjelenésünkben.

Mi semmi fáradságot nem kímélve, az egész éjen át nem mozdultunk a terem közepéről, hogy a falakat díszítő hölgykoszorúnak folytonos élvezetet szerezzünk.

Fentjelzett céljaink biztos elérése végett minden megjelenőt a legszigorúbb vizsgálat alá vettük, s a ki a himnemhez való tartozásnak csak legtávolabbi gyanuját is keltette, azt erélyesen és következetesen visszautasítottuk. Ilyen módon sikerült kivinnünk, hogy az estélyen mi voltunk a legfessőbb férfiak és a legkitünőbb bálrendezők.

Mindketten igen jól mulattunk s hisszük, hogy így tettek a hölgyek is, kiknek a tegnapi estély kellemes pihenésül szolgálhatott a farsang fáradalmi közepette.

Jövedelem és táncz nem volt.

Finom Flores és Kaczér Erázmus

legfőbb és fő-fő bálrendezők.



Szerkesztői üzenetek.

Külpolitikusnak. Az ön által ajánlott módszer nem használható. Ezt a Krétát nem lehet szivacsossal le törölni a napirendről. — **Bálozónak.** Ön téved. A „*bolondok bálját*“ nem a városi tisztviselők rendezik. —

Gimnázistának. Ön panaszkodik nekünk, hogy mindig attól retteg, mikép valamely ünnep vasárnapra talál esni, a mikor egy napi vakációtól fosztatik meg. Nos, ez egyszer nincs oka az aggodalomra: *hűshagyókedd az idén nem esik vasárnapra.* — **N. L.-nak.** Buzgó utánjárással sikerült felvilágosítást szereznünk azon érdekes kérdésre vonatkozólag, hogy a „Nemzeti Kaszinó“ estélyét miért rendezik a nyilvánosság teljes kizárásával, a legmélyebb titoktartás lepte alatt. A

nemzeti kaszinó ugyanis köztudomás szerint abban különbözik minden más klubtól, hogy ez nem a társadalmi érintkezés fentartására és élénkítésére szolgáló intézmény, hanem két ettől teljesen különböző célnak szolgál. A nemzeti kaszinó egyfelől hivatva van olyan kiváló férfiakat, kiket érdemeikhez méltó titulusokkal kitüntetni elmulasztottak, szép címekhez, a minő: „elnök úr“, „alelnök úr“, „titkár úr“ stb. juttatni. A másik cél, hogy a kaszinó városunk tisztességgel aggjainak, kik krónikus álmokorban szenvednek, szanatórium gyanánt szolgáljon. Az első czéllal azért nem egyeztethető össze az estély nyilvánossága, mert ez esetben olyanok is találának azon megjelenni, a kik a kaszinó nagyhatalmainak dícsfényét elhomályosítanák. A másik cél azért nem kedvez a nyilvánosság-nak, mert minden kívülről jövő zaj csak zavarná a tagok alapszabályszerű álmát. — **Két jó barát.** Már terjedelménél fogya sem közölhető. Apróbb dolgokat inkább használhatnánk. — **Többeknek.** Mint láthatják, felhasználtuk. — **Költőnek.** Ön így versel:

Morog görög,
Szorong török,
Ágyú dörög,
A harez örök.

Felsőbb körök,-
Ben hír fürög,
Hogy majd török-
Öt fog görög.
stb. stb.

Mi azt ajánljuk önnek, hogy hagyjon fel a politikai költészettel és adja magát inkább a — *penzsköltészetre.* — **Szigorló jogásznak.** A krétai bombák nem fehérek. — **N. A.-nak.** Nem közölhető.



APRÓ HIRDETÉSEK.

ÚSZONADRÁGOK és női fürdő kosztümök. Kolozsvár főutczáin való sétáláshoz, olcsón kaphatók helybeli rövidárú üzletben. Czim a kiadóban.

MAGAS állami tisztviselő titkárt keres, a ki jubileumok alkalmával tartandó beszédeinek elkészítésénél és betanulásánál segédkezzék. Mű-

vési szakértők előnyben részesülnek. Ajánlatok a Farkas- utczába, második emelet.

ESKÜDTEKET mindenféle balesetek ellen, melyek őket modern törvényszéki termekben plafond-beszakadás, széktörések stb. által érhetik, jutányosan biztosít a „Nemzetközi balesetbiztosító intézet.“

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

H á b o r ú.

A krétai események immár elkerülhetetlenné tették a háborút.

Mindenfelől a legnyugtalanítóbb hírek tartják izgatottságban a kedélyeket.

A német császár az orosz nagykövet meglátogatása alkalmával *háromszor tüsszentett.*

A görög hajórajt *két verseny-szandolinnal kiegészítették.*

A török szultán meglátogatta *a nagynénje kontyát.*

Mindezen aggasztó hírekre a világ összes börzén félelmes pánik és *feltartóztathatlan baisse* állott be. *Minden papírnak az értéke rohamosan esik.*

Egyedül a mi papírunk áll szilárdan s annak értéke egy hajszállal sem csökkent.

Az utolsó árfolyamon ugyanis a **Virgács** legújabb száma — csak úgy mint eddig — **10 krajczárral** van jegyezve. Egy negyedévre szóló határidő-ügyleteket pedig **1 korona** díj mellett lehet kötni

A „VIRGÁCS“

szerkesztőségével és kiadóhivatalával.

Friss pletyka.

Hová siet komám asszony?
Állék meg egy szóra,
Fiatal még a délelőtt,
Alig van tíz óra.

Hallja meg, hogy mi történt
Monostor-utczában...
Vakuljak meg, ha nem igaz
Mindaz, a mit láttam.

»... Hogy is volt csak? izé... megvan!
Hát hogy arra járok,
Éd's apjukat püfölgetik
A »Kakulics« lányok.

Egyik jobbról, másik balról, ...
Öröm vala látni,
Hogy keringel lányai közt
A »Kakulics« láti.

Mi a fene baja lehet,
Kandi voltam rája...
A mikor az egyik lánynak
Ily szókra nyil szája:

Ha még egyszer borba kóstol,
Avagy pálinkába,
Soh'se fogja átlépni a
Küszöbünket lába.

Hogyha szomjas, vagy kiszárad
Gégéjének csapja,
Itt van *Rosmann* a szomszédban,
Attól olesón kapja.

Négy fajtában válogathat:
Sötét vagy világos...
Feje ettől — bármennyit nyel, —
Mem lesz borvirágos.

Megszólamlík Kakulics úr
Földön túli hangon:
Legyen hát úgy!... Mai naptól
Sörért peneg lantom.

Nosza rajta, sört hozatnak,
S összeülnek hárman,
Méltó ivótársat talál
Kaku' a két lányban.

Meglehet, hogy most is isznak,
De én annyit mondok,
Hogy mőta a fogam kibujt
Nem láttam ily dolgot.

Képzelve csak komám asszony...
Jézus ugy segélyen...
Kakulics úr a friss sörtől
Józan lett egészen.

— Ne mondja már komám asszony...
Én is megpróbálnám,
Mert hisz ilyen mediezina
Elkél minden háznál.

És elmennek mindketten a
Monostor-utczába
A hol az a csodadoktor
Orvosságát gyártja.

*A Kőbányai Király-sörfőző részvény-társaság
kolozsvári képv. (Külmonostor-utca 24. sz.)*